

Γράμμα γραμμένο το έτος 2070

Ria Slides

Document paru dans la revue
"Crónica de los Tiempos"
d'avril 2002.

WWW.BLACKSTATE.GR

Είμαστε το έτος 2070.

Είμαι 50 χρονών μα φαίνομαι 85.

Έχω πολλά προβλήματα γιατί πίνω
πολύ λίγο νερό.

Νομίζω πως δε μου μένει πια πολλές
καιρός.

Σήμερα, είμαι ένας από τους πιο
ηλικιωμένους στην κοινωνία που ζω.

Θυμάμαι όταν ήμουν 5 χρονών,
Όλα ήταν διαφορετικά.

Υπήρχαν πολλά δέντρα στα πάρκα,
τα σπίτια είχαν ωραίους κήπους και μπορούσα
να είμαι κάτω από το ντουζ περίπου μια ώρα.

Τώρα χρησιμοποιούμε πετσέτες με ορυκτέλαιο
για να πλυθούμε.

Πριν, όλες οι γυναίκες επιδείκνυαν
τα όμορφα μαλλιά τους.
Τώρα, πρέπει να ξυρίζουμε το κεφάλι
για να το διατηρούμε καθαρό
χωρίς να χρησιμοποιούμε νερό.

Πριν, ο πατέρας μου έπλενε το
αυτοκίνητο με το λάστιχο του
ποτίσματος.

Σήμερα, απαγορεύεται αυστηρά
από το νόμο τέτοια χρήση.

Θυμάμαι πως υπήρχαν πολλές
διαφημίσεις που έλεγαν:
"ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ ΝΕΡΟ",
αλλά κανείς δεν έδινε προσοχή.
Οι άνθρωποι πίστευαν
πως το νερό είναι
ανεξάντλητο.

Σήμερα, όλα τα ποτάμια, τα
φράγματα, οι λίμνες και οι υδροφόροι
ορίζοντες είναι ανεπανόρθωτα
μολυσμένα ή αποξηραμένα.

Ria Slides

Το τοπίο τριγύρω δεν είναι πια
παρά μια απέραντη έρημος.
Οι γαστρεντερικές λοιμώξεις, οι δερματοπάθειες
και οι κακώσεις του ουροποιητικού
είναι οι κυριότερες αιτίες θανάτου.

Ria Slides

Η βιομηχανία έχει παραλύσει και το ποσοστό ανεργίας
είναι δραματικά υψηλό.
Τα εργοστάσια αφαλάτωσης θαλασσινού νερού είναι ο κύριος τομέας
απασχόλησης.
Δίνουν στους εργαζόμενους
πόσιμο νερό αντί για μισθό.

Ria Slides

A photograph showing the silhouettes of four people standing on a rooftop or balcony. They are looking out over a city skyline at sunset. The sky is filled with vibrant orange and pink clouds. The city lights are visible in the distance, and the overall atmosphere is serene and contemplative.

Οι επιθέσεις για ένα μπιτόνι νερό
είναι συνεχείς μέσα στους έρημους δρόμους.

Η διατροφή είναι 80% συνθετική.

Πριν, συνιστούσαν να πίνουμε
8 ποτήρια νερό την ημέρα.
Σήμερα, δεν μπορώ να πω παρά μισό ποτήρι.

Επειδή δεν μπορούμε να πλύνουμε τα ρούχα μας, τα πετάμε, κάτι που αυξάνει τον όγκο των σκουπιδιών.

Ξαναγυρίσαμε στη χρησιμοποίηση των βόθρων όπως τον προηγούμενο αιώνα, επειδή οι υπόνομοι δε δουλεύουν πια εξαιτίας της έλλειψης νερού.

Οι άνθρωποι είναι αντιμέτωποι με το φόβο: τα σώματά τους είναι ασθενικά, ζαρωμένα από την αφυδάτωση, πληγισμένα εξαιτίας της υπεριώδους ακτινοβολίας που δε φιλτράρεται πλέον από την ατμόσφαιρα εξαιτίας της τρύπας του όζοντος.

Εξαιτίας της ξηροδερμίας, μια νέα γυναίκα
20 χρονών φαίνεται 40.

Οι επιστήμονες κάνουν
έρευνες, αλλά δεν υπάρχει καμιά λύση
ορατή.
Δεν μπορούμε να κατασκευάσουμε νερό.

Το οξυγόνο επίσης έχει μειωθεί εξαιτίας της έλλειψης δέντρων,
κάτι το οποίο μειώνει το νοητικό επίπεδο των νέων γενεών.

Η μορφολογία των σπερματοζωαρίων ενός μεγάλου αριθμού ατόμων έχει αλλάξει...

...κάτι το οποίο επιφέρει πολλές γεννήσεις παιδιών θυμάτων της ανεπάρκειας, των μεταλλάξεων και των δυσμορφιών.

Η κυβέρνηση μάς υποχρεώνει να πληρώνουμε για τον αέρα που αναπνέουμε:
137 m³ το άτομο την ημέρα.

Αυτοί που δεν μπορούν να
πληρώσουν διώχνονται από τις
«ζώνες αερισμού», που είναι
εξοπλισμένες με γιγάντιους μηχανικούς
πνεύμονες που δουλεύουν με ηλιακή
ενέργεια.

Ο αέρας δεν είναι πολύ καλής ποιότητας, αλλά τουλάχιστον μπορούμε να
αναπνέουμε.

Ο μέσος όρος ζωής είναι τα 35 χρόνια.

Μερικές χώρες πέτυχαν να διαφυλάξουν νησίδες βλάστησης με καθαρό
τρεχούμενο νερό.

Αυτές οι ζώνες επιβλέπονται πολύ στενά από τον στρατό.

Το νερό έγινε ένα είδος σπάνιο,
ένας θησαυρός
ανεκτίμητος,
πολύ περισσότερο από τον
χρυσό ή τα διαμάντια.

Εδώ όμως, δεν υπάρχουν πια δέντρα γιατί
δε βρέχει σχεδόν ποτέ.
Και όταν αρχίζει να βρέχει, δεν πέφτει παρά όξινη βροχή.

Δεν υπάρχουν πλέον εποχές εξαιτίας
των κλιματικών αλλαγών (φαινόμενο του
θερμοκηπίου) από τις δραστηριότητες
του ανθρώπου του 20^{ου} αιώνα που
μόλυναν το περιβάλλον.

Και όμως είχαμε προβλέψει
ότι έπρεπε να φροντίσουμε το περιβάλλον μας,
αλλά κανείς δεν έκανε τίποτα.

Όταν η κόρη μου με ρωτάει να της αφηγηθώ
πώς ήταν όταν εγώ ήμουν νέος,
της διηγούμαι πώς τα δάση ήταν όμορφα.

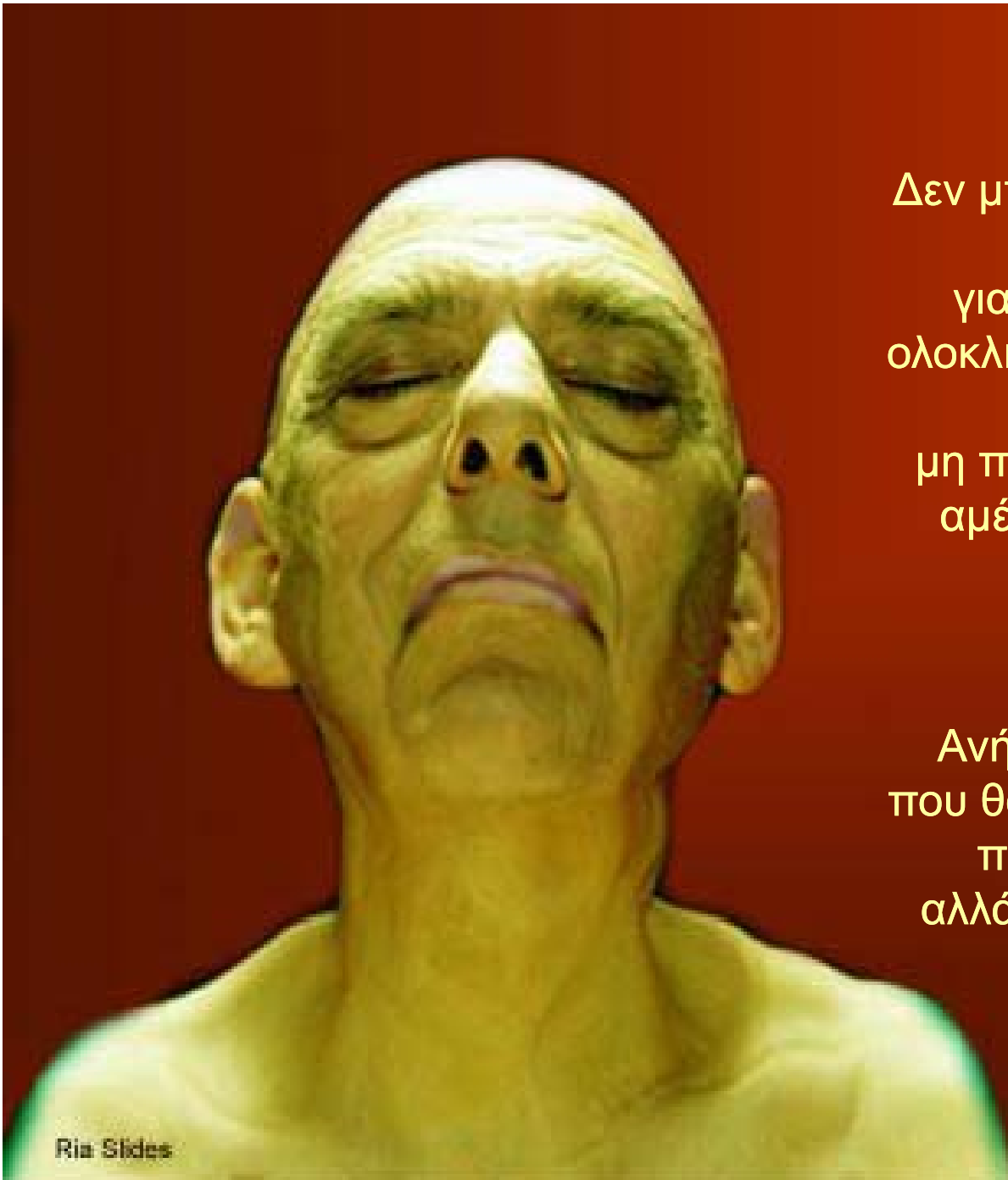
Της μιλάω για τη βροχή, τα λουλούδια,
την ευχαρίστηση του να κολυμπάς και
να ψαρεύεις στα ποτάμια και τις λίμνες
και του να πίνεις όσο νερό θέλεις.

Και για την καλή υγεία των ανθρώπων.

Με ρωτάει:

- Μπαμπά! Γιατί δεν υπάρχει πια νερό;

Έχω λοιπόν ένα κόμπο στο λαιμό...

Δεν μπορώ να σταματήσω να με
θεωρώ ένοχο,
γιατί ανήκω στη γενεά που
ολοκλήρωσε την καταστροφή του
περιβάλλοντος,
μη παίρνοντας στα σοβαρά τις
αμέτρητες προειδοποιήσεις.

Ανήκω στην τελευταία γενεά
που θα μπορούσε να αλλάξει την
πορεία των πραγμάτων,
αλλά αποφάσισε διαφορετικά.

Ria Slides

Σήμερα τα παιδιά μας το
πληρώνουν ακριβά.

Ειλικρινά, πιστεύω πως η ζωή πάνω σ' αυτή τη γη
δε θα είναι δυνατή από δω και πέρα
γιατί η καταστροφή του περιβάλλοντος
έφτασε σ' ένα σημείο όπου δεν έχει επιστροφή.

**Πώς θα ήθελα να γυρίσω πίσω
και με κάποιο τρόπο να έκανα να καταλάβει
ολόκληρη η ανθρωπότητα ...**

**... στη στιγμή που μπορούμε ακόμα να κάνουμε κάτι για να
σώσουμε τον πλανήτη μας!**

WWW.BLACKSTATE.GR

Στείλτε αυτό το γράμμα σε όσους μπορείτε, δε θα είναι παρά το ελάχιστο για το ξύπνημα της παγκόσμιας συνείδησης και της ανάγκης για τη σωτηρία του νερού.

Αυτό εδώ δεν είναι παιχνίδι, είναι ήδη η δική μας πραγματικότητα. Κάντε το για τα παιδιά σας, και εάν δεν έχετε ακόμα, ίσως μια μέρα να έχετε.

Μην τους αφήσουμε μια κόλαση για κληρονομιά...
Ας τους αφήσουμε τη ζωή!